

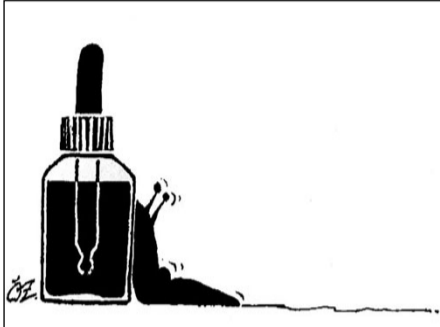
A cigánykérdés okai és megoldása Magyarhonban és az Unióban

I. rész

(folytatás az első oldalról)

A privatizált, rablók által, és szakmai hozzáértés nélkül üzemeltetett vendéglőkbe nem kellett többé a cigányzene, mert az egyébként kiváló hangulatot teremteni tudó cigánynak, a zenészeknek akkor fizetni kellett. Helyette a mulatók, stílustalan szeméttel hozták be különböző adathordozók, és ez az államnak is megérte, hiszen szerzői jogdíj gyanánt pénzt tudott lehúzni a vállalkozóktól, a vendéglőkről. A cigányzenészhát tehát, állás nélkül maradt, családja pedig néhány év múlva, kényszerűen is, de eladta a hegedűt... vagy éhen veszett! A gyáraknak munkásszállók voltak, üdülők százai álltak a dolgozók rendelkezésére, és a cigány ember is dolgozott becsületesen egészen az antalli árulásig. Ekkor a privatizált gyárak ezreket küldtek el, a munkásszállók ma szállodák, vagy üresen álló lerobbant épületek, az üdülőket pedig a szakszervezetek adták el és azok vezetői tették zsebre az érte kimuzsikált pénzt. Iszonyatos példa a rendszerváltás utáni rablásra egy gyönyörű kastély sorsa. Mikosdpuszta kastélya a kommunista diktatúra alatt munkások tízezreinek gyermekeit fogadta. Szakszervezeti gyermeküdülő volt. Télen tanítás is volt a kéthetes turnusok számára. Majd megszűnt, privatizálni nem tudták, ám a csodás kastélyt úgy szétlopták a környékbeliek, mint 45-ben minden magára maradt kastélyt. A csodás belső faburkolatos, falépcsőházas kastély az enyészeté lett. Hogy ma ki vette meg és újítja fel, az titok...

Tehát a cigány nem ingázott többé, ott maradt éhes családjával Szabolcsban, s nem vihette haza hetenként – hétvégén a kevés bért, amit viszont tisztességes munkával(!) keresett meg. Nem mondom, hogy a kádári diktatúra remek volt, de a mai uniós diktatúránál bizony sokkal emberségesebb és magyarabb. Tudom, hogy a mindenkinek munkát adó kommunista rendszer mese csupán. A kapitalizmus, a kizsákmányolás és az uniós diktatúra viszont minden embert, minden állampolgárt tönkre tett vagy tesz egész Európában. Akik nyertek a rendszerváltásnak hazudott hatalomváltáson,

azok a mindenkori politikai erők (az alja-elit) voltak. A társadalom többsége túrt és nem vette észre, hogy választásról választása, négyévenként úgy verik át, ahogy kell. A cigány ma már tanulatlansága és a politika által ráruházott - magyarok elleni - kiváltságai okán pedig olyan szintre süllyedt, amelyből kiemelni csak törvényekkel, és speciális megoldásokkal lehet. Jelen súlyos helyzetüket és ezzel a magyarok súlyos helyzetét is okozó politikai döntéseket és döntéshozók felelősségét viszont fel kell tárnunk, mert amilyen helyzetben ma e kérdést tekintve került az ország, az politikai és gazdasági bűncselekmények(!) sorozatának következménye.

Látjuk, tudjuk, hogy ez a helyzet tarthatatlan, de nem tehetjük felelőssé *csak* a cigányokat a kialakult körülmények miatt. Mind a társadalom, mind pedig a politikai vezetők, a bűnözést tagadók és rendet visszaállítani nem tudók (vagy nem akarók), de ezt ígéretők ma is bűncselekményeket követnek el, s közvetve a cigányok által elkövetett bűnök, gyilkosságok bűnségei és hallgatolagos támogatói.

Vona Gábornak, Novák Elődnek és párttársaiknak pedig, nem a cigány szaporulat megállításáról kéne beszélniük a parlamentben, hanem a magyar családok támogatásáról és a cigányok integrációjának lehetőségeiről. Ugyanis ez ma a legfontosabb kérdés, megoldásra váró feladat. Hasonló a helyzet mindenütt, ahol cigányok élnek, vagy megpróbálnak életben maradni, ha kell mások életének a rovására is. (Jelzem: a magyar is, és minden más nemzet bármely tagja is ezt tenne, így élne, ha élete, ennivalója, téli fűtése, gyermekeinek az élete kerülne ilyen, a politika és a politikusok miatt kialakult veszélybe...! Példákat is hozhatnánk bőven!) Romániában, Szlovákiában és másutt hasonló bajok tapasztalhatók, de megoldást az álszent és kretén liberális uniós vezetés (és itt nem a nyilvánosan, a brüsszeli szocialista és liberális kretének által megáltozott Orbán Viktorra gondolok!) nem enged. Am egyetlen dologra nem gondoltak Brüsszelben sem: - ha az éhes oroszlánt kiengedik a ketrecéből, az első, akit felfal, az lesz, aki kiengedte. Mert az oroszlán nem kérdezi meg, hogy ki volt a jótevője, ki engedte meg neki, hogy szabadon garázdálkodjon.

A cigány-kérdés megoldása tehát sürgető és elsődleges feladat, de a megoldás csak olyan lehet, ami a cigányságnak nem árt, és nem fáj. Mert nem ők az elsődleges felelősei annak a helyzetnek, amelybe kerültek, hanem a többségi társadalom, és a többségi társadalom által megválasztott politikai bűnöző réteg (lásd Gyurcsány, Kuncze, Lendvai Ildikó vagy éppen a feltehetően sikkasztó és csaló Kolompár Orbán), amely szívesen nevezi magát elitnek, noha soha nem volt az. Hiszen az MSZP és liberális koalíciós partne-

re a társadalom aljává süllyesztette magát nyolc éves működése során, többek között a cigány nemzet politikai eszközé silányításával.

Ha a cigánykérdésen keresztül nézzük a politikusokat, akkor a fent leírtak alapján a politikusok erkölcsileg sokkal mélyebben vannak, mint maga a cigány társadalom, a magyar nők pedig szintén nem büszkélkedhetnek azzal, hogy többet érnek, mint a magzatát megtartó cigányasszony...

Ártatlan áldozatai vannak a cigányok elkésérítő helyzetének, mert nincs azonos mérce, és nincs azonos törvény, s ők azt gondolják, hogy számukra minden lehetséges az Unióban... Ezt nevelte beléjük a liberális-szocialista politika és ezt támogatta a Gyurcsány-kormány és Kuncze, mint belügyminiszter, de ezt vallja a kretének brüsszeli parlamentje is. (Hasonlóan nevelték az asszonyokba a kommunista érában, hogy az abortusz – azaz a gyilkolás – természetes joguk!)

A magyar félelem, amely a cigányok és magyarok közötti polgárháborús helyzetről szól, szintén mese, hiszen egy efféle polgárháborúnak nem a többségi nemzet lenne a vesztese, és ezt a cigányok is jól tudják. Viszont a húr pattanásig feszül Európa-szerte. Nem lehet tudni, hogy hová vezet az a gondolat, amelynek mentén keresik a megoldást Brüsszelben, Budapesten, Bukarestben és Pozsonyban. Ugyanis zsákutcában végződik ez a liberális, mindenkit egyenlőnek tartó és ehhez az oktalansághoz ragaszkodó „álszentség”. Félő, hogy akik lázították a cigányokat, s elbogatellizálták bűncselekményeiket, elérik véres céljukat, *s a többségi nemzetekkel akarják kiirtani az Unió számára rendkívüli terhet és hátrányt okozó cigányságot*. Voltaképpen a cigányság törvényen felül helyezése, a cigányok elleni legaljasabb bűncselekmény az Unió részéről. Ezt kellene, hogy felismerjék azok a cigányok, akik mint tanult, kulturált emberek, felelősséget éreznek - politikán kívül és felül - saját cigány nemzetük iránt. Mert rajtuk is múlik, hogy a cigány társadalom mihamarabb megértse: - ők áldozatai lesznek a kapitalizmusnak, a kizsákmányoló társadalomnak, az embertelen uniónak, ha nem állnak oda a velük élő nemzet mellé, s nem közösen harcolnak ki a jólétet mind a maguk, mind az ország minden polgára számára. Bízom abban, hogy vannak olyan cigány nemzetiségű urak és hölgyek, akik megértik miről van szó, és megkeresik a többségi nemzettel azt a közös irányt és lehetőséget, amely mind a többségi nemzetnek, mind a cigányságnak jobb életet, kiegyensúlyozott jövőt és értékes együttműködést teremt. Mert ellességgel meg vagyunk áldva mind a magyarok, a románok, a tótok, a cigányok. Jó lenne – mint volt már a történelem során példa rá -, ha inkább megmentenénk egymást a végső pusztulástól, ahelyett hogy taszigáljuk a másikat, a másik hozzánk hasonló szerencsétlent a szakadék felé. A lehetséges megoldásokról és az integráció lépcsőfokairól lapunk következő számában olvashatnak.

Holokauszt-tagadás - másképp

Magyar Nemzet

Sokat gondolkodtam a holokauszttagadók lélektanán: vajon mi indítja őket arra, hogy dokumentált tényeket semmisnek vegyenek, hogy híradásokat, könyveket, vallomásokat, fényképeket, a testi-lelki sebeket viselő, traumából fölépült áldozatokkal készült riportokat negligáljanak, s csak fűjják a magukét: nem igaz, nem úgy volt, nem történt meg, nem bántotta senki az elhurcoltakat, nem is volt haláltábor.

Mindez csak fikció. Képzeltetés. Ez jutott eszembe, amikor Heller Ágnes brüsszeli megnyilvánulását hallgattam a 2006 őszi történet rendőri atrocitásokról, a maradandó sérülést szenvedettekről. Rögtön leszögezem: nem a két esemény között vonok párhuzamot, hiszen nagyságrendben és történelmi súlyosságban is igen nagy a különbség. A reakció azonban, a tényekről tudomást nem vevő dühödtt tagadás vérszenes hasonlít egymásra.

Heller Ágnes, amikor a tények kétségbevonásával meggyalázta a megvakult, megvert, megalázott, gumilövedékkel tönkretett emberek szenvedéseit, s ennek hangot is adott az Európai Liberális Párt meghívására rendezett fórumon Brüsszelben, úgy viselkedett, mint egy holokauszttagadó. Magából kikelve mondta: „A tüntetések után senkit nem kínoztak!”, „A békés meg-

emlékezőkre nem lőttek rá gumilövedékekkel!”, „Mutasson egy esetet!”, „Magyarországon veszélyben a demokrácia!”.

Vajon Heller Ágnes nem néz tévét? Nem olvas magyar újságot? Nem használ internetet? Nekivadult tagadásai mellé még hozzátette: „a Fidesz sem emelt panaszt”. Ezt aztán végképp nem mondhatja el, hiszen az Európai Unió tájékoztatása többször is megtörtént, az emberjogi bizottság akkori elnöke, Balog Zoltán Brüsszel tájékoztatásán kívül több parlamenti hozzászólást is szentelt a témának, legutóbb tavaly májusban a károsodást szenvedett emberek kártalanításával és a rendőrök felelősségre vonásával kapcsolatban. Jó, Heller nem néz soha parlamenti közvetítést sem, elhiszem. Azt is tudjuk egy vele készült interjúból (2007. február 23., Hetek), hogy 2006. október 23-án nem volt idehaza. Ez azonban nem akadályozta őt meg abban, hogy a rendőri brutalitásért, az ártatlanok összeveréséért, kamerával rögzített megrugdosásáért Orbán Vikort (!) tegye felelőssé. Mintha ő lett volna a kormányruánál 2006 őszi. Gyurcsány Ferenc a filozófus szemében ártatlan, mint a ma született bárány. Ő nem felel semmiért. Hiszen ő csak egy miniszterelnököske volt zéró hatalommal, igaz?

A legsötétebb Rákosi-korszakban volt divat nyilvánvaló tényeket ilyen durván elhazudni, de akkor azt Moszkvához igazodó politikusok tették. Heller kikhez igazodik, amikor hamisít? Szeretném segíteni a tájéko-

zódását egy kis felsorolással: a tömeges rendőri jogsértések miatt felemelte szavát az Európai Bizottság igazságügyi és rendészeti biztosa, a jogsértések tényét megállapította az állampolgári jogok biztosának általános helyettese, az Amnesty International, a Civil Jogász Bizottság, az ENSZ kínzás elleni bizottsága, a Társaság a Szabadságjogokért, a Magyar Helsinki Bizottság és a Nemzeti Jogvédő Alapítvány is. Amennyiben Hellernek igaza lenne, akkor ők mind hazugok.

Ahogy Franco Frattini is, az Európai Bizottság akkori alelnöke, aki tömegszállításánál a gumilövedék használatának mellőzését, viszont a rendőri azonosító használatának megkövetelését javasolta Petrétei József volt igazságügy-miniszternek. Talán jól tenné Heller Ágnes, ha felhívna Frattini urat, s személyesen oktatná ki, mit képzelődött itt holmi gumilövedékekről. Elmagyarázhatná, hogy 2006. október 23-án Budapesten szép csendes ünnepség volt, Gyurcsány áhítatosan imádkozott 1956 közel négyszáz kivégzettjéért a vaskefénel, mobil nem volt nála, így hát utasítani sem tudta a rendőri szerveket arra, hogy verjék véresre a tüntetőket meg a megemlékezőket.

Meg kellene írnia Heller Ágnesnek 2006. október 23. számunkra ismeretlen történetét, aztán beadni egy pályázaton.

Ha tekintélyt nem is, valamit biztosan lehet vele nyerni.

Szabó M. Attila

